

DZWONO (6) *sb n*

dzwono (1), **zwono** (5); *dzwono GostGosp; zwono BartBydg, FalZioł, Mącz (2), Calep.*

Oba o jasne.

sg N zwono (4). ◇ A zwono (1). ◇ pl A dzwona (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Część drewnianego obwodu koła u wozu, umocowana dwu szprychach; *testudo supra radios, tympanum Mącz; absis Calep; pars canthi lignei compactilis Cn (4) : Mącz 471a; Czynu do koł/ do wozow/ takiego co z łuchego rąbią dołyć przyczynić/ łzpice/ dzwoná/ kędy wozy nápráwuia GostGosp 82.*

Wyrażenie: »zwono koła, kolne« [szyk 1 : 1] (1 : 1): Tympanum item vehiculum tectum, Ridwanik/ nákrity wozek/ seu ut alii volunt, testudo supra radios, Zwono nád kolnemi łzpicámi/ to yełt kolne zwono. Mącz 471a; Calep 8b.

2. *Kawałek ryby przeciętej w poprzek ciała; apolectum, cybium, segmentum piscis, tomus Cn (2) : Spondyle (spondile), zwono rybne chrziptove BartBydg 148b; Riba iełt naturi miękkiey: iedz iey mięło zgrzbieta od głowy pierwłze zwono FalZioł IV 45c.*

BC